

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ДЕРЖАВНОЇ БЕЗПЕКИ ТА ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ

УДК 351:342.71

DOI <https://doi.org/10.32838/2663-6468/2019.3/30>

Мартьянова Р.А.

Управління державної міграційної служби України в Хмельницькій області

НЕОБХІДНІСТЬ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ МІГРАЦІЙНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ З ОРГАНАМИ СЛУЖБИ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ ЩОДО НЕЙТРАЛІЗАЦІЇ ЗАГРОЗ НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ

У статті проведено аналіз нормативно-правових актів, які спрямовані на забезпечення ефективного державного управління міграційними процесами. Визначено сучасні міграційні проблеми, що загрожують національній безпеці та ускладнюють реалізацію державної політики щодо захисту інтересів суспільства, держави та безпечних умов життєдіяльності громадян України.

В контексті Закону України «Про національну безпеку» від 21 червня 2018 року розглянуто повноваження Державної міграційної служби України, Служби безпеки України та визначено чинники, які впливають на міграційний складник національної безпеки України. Здійснено поглиблений аналіз нормативно-правових документів міграційного законодавства та інших органів влади, які дають можливість іноземним громадянам тимчасово легалізувати своє перебування на території України.

Доведено, що взаємодія органів Державної міграційної служби з органами Служби безпеки України повинна будуватись на спільних та скоординованих діях щодо виявлення іноземних громадян, які можуть використовувати недосконале законодавство для отримання посвідки на тимчасове проживання в Україні та бути причетними до кримінальних правопорушень, каналів нелегальної міграції, що становить загрозу національній безпеці держави.

На підставі зробленого аналізу зроблено висновки та запропоновано напрямки удосконалення реалізації міграційної політики щодо нейтралізації загроз національній безпеці в міграційній сфері, що сприяють захисту життєво важливих інтересів людини, суспільства, держави, реалізації національних інтересів, збереженню національних цінностей України та підвищенню рівня національної безпеки.

Ключові слова: національні інтереси України, загрози національній безпеці, протидія нелегальній міграції, взаємодія органів влади, реалізація міграційної політики у сфері міграції.

Постановка проблеми. У зв'язку із курсом України на євроінтеграцію зусилля держави у сфері національної безпеки України спрямовані на захист національних інтересів України від загроз. Актуальним та відкритим питанням в Україні залишається розвиток державного управління у сфері державної безпеки та виявлення чинників які загрожують державній безпеці України, що вимагає від органів влади скоординованої взаємодії щодо протидії таким загрозам.

Отже, з метою нейтралізації загроз національній безпеці в міграційній сфері необхідно визначити основні підстави перебування іноземців та

осіб без громадянства з візовим та безвізовим порядком в'їзду в Україну, які можуть використовувати неудоконалене міграційне законодавство для отримання посвідки на тимчасове проживання в Україні та впливати на безпеку держави.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню питань національної безпеки, загроз національній безпеці, міграційної складової національної безпеки, державного управління у національній безпеці, міграційної політики та протидії нелегальній міграції присвячено праці науковців, серед яких: В.А. Акімова, В.Д. Новікова, М.М. Радаєва, Г.П. Ситник, Б.О. Парохон-

ський, Г.М.Яворська [1], В.І. Олефір, О.О. Резнікова, А.В.Платонов, Н.М. Ткачова та ін. Однак аналіз зазначених праць не висвітлює в повній мірі сучасних міграційних проблем, які постали після курсу України на євроінтеграцію, зміни міграційного законодавства, привабливість України для тимчасового перебування іноземцями, що спричинило збільшення кількості іноземних громадян, які використовують неудоконалене міграційне законодавство, легалізують своє тимчасове проживання в Україні та впливають на безпеку держави.

Тому з метою захисту національної безпеки та національних інтересів України перед органами ДМС та органами СБУ постало питання визначення міграційних потоків, посилення взаємодії та скоординованих дій щодо нейтралізації чинників що не унеможливають реалізацію національних інтересів та загрожують державній безпеці України.

Постановка завдання. Мета статті – визначення загроз національній безпеці у сфері міграції та засобів протидії таким загрозам та їх нейтралізації.

Виклад основного матеріалу дослідження. На національну безпеку України та усього світу впливають процеси глобалізації, які визначають розвиток державної політики. В свою чергу процеси глобалізації стали важливим чинником впливу на безпеку держави, що вимагає від держави розвиток державного управління у сфері державної безпеки та визначення загроз національній безпеці, а від органів влади скоординованої взаємодії щодо протидії таким загрозам.

Що стосується державної політики України, то можна визначити основні законодавчі акти які спрямовані на безпеку держави в міграційній сфері, зокрема: Указом Президента України від 30 травня 2011 року № 622/2011, було схвалено Концепцію державної міграційної політики України, яка спрямована на забезпечення ефективного державного управління міграційними процесами та підвищення рівня національної безпеки [2]; Указом Президента України від 14 березня 2016 року № 92/2016, затвердженою Концепцією розвитку сектору безпеки і оборони України, якою Державну міграційну службу України було зазначено складовою сектору безпеки і оборони, а міграційну політику держави частиною національної безпеки; Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 12 липня 2017 р. № 482-р, було схвалено Стратегію державної міграційної політики України на період до 2025 року, яка покликана привернути увагу до міграційних проблем, та націлена на вирішення питань взаємозв'язку міграційної політики з іншими сферами діяльності держави.

Пріоритетним напрямом державного управління у сфері національної безпеки України є розвиток сектору безпеки та оборони спрямований на захист національних інтересів України від загроз.

З метою забезпечення національної безпеки, нейтралізації загроз у сферах міграції та громадянства Указом Президента України від 17 березня 2018 р. № 72/2018 введена в дію Рішення РНБО від 1 березня 2018 р. «Про невідкладні заходи з нейтралізації загроз національній безпеці у сфері міграційної політики» де передбачено посилення контролю за перебуванням іноземців на території України [3].

Слід зазначити, що дослідження науковців В.А. Акімова, В.Д. Новікова, М.М. Радаєва, А.В. Платонова, розглядалися через призму Закону України «Про основи національної безпеки» від 19 червня 2003 року, який втратив свою чинність 8 липня 2018 року, на підставі набрання чинності Закону України «Про національну безпеку України» від 21 червня 2018 року. У ньому порівняно з попереднім запроваджено нові терміни та змінились визначення основних термінів, зокрема: *державна безпека* – це захищеність державного суверенітету спрямована на цілісність держави, її конституційний лад та інших життєво важливих національних інтересів від реальних і потенційних загроз невоєнного характеру; *національні інтереси України* – життєво важливі інтереси людини, суспільства і держави; *національна безпека України* – захищеність державного суверенітету, територіальної цілісності, демократичного конституційного ладу та інших національних інтересів України від реальних та потенційних загроз; *загрози національній безпеці України* – явища, тенденції і чинники, що унеможливають чи ускладнюють реалізацію національних інтересів та збереження національних цінностей України [4].

В контексті Закону України «Про національну безпеку України» чинником який ускладнює реалізацію національних інтересів можна визначити нелегальну міграцію, яка створює загрозу національній безпеці України, та легальну міграцію, яка використовується іноземцями через неудоконалене міграційне законодавство та впливає на безпеку держави.

Ст. 12 Закону України «Про національну безпеку України» від 21 червня 2018 року визначено Сектор безпеки і оборони України, до якого входить і Державна міграційна служба України (далі – ДМС), на яку покладено повноваження щодо реалізації державної політики у сферах міграції (імміграції та еміграції), зокрема протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, зокрема біженців

та інших визначених законодавством категорій мігрантів. Діяльність ДМС спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ України.

Повноваження щодо забезпечення державної безпеки покладено на державний орган спеціального призначення з правоохоронними функціями - Службу безпеки України (далі – СБУ). Служба безпеки України підпорядковується Президентові України та підконтрольна Верховній Раді України.

Відповідно до пункту 13 ст. 24 Закону України «Про службу безпеки України» на СБУ покладається обов'язок брати участь у розробці заходів і вирішенні питань, що стосуються в'їзду в Україну та виїзду за кордон та перебування на її території іноземців та осіб без громадянства, рішення про заборону в'їзду в Україну іноземцю або особі без громадянства та ін.

Методикою аналізу ризиків з метою протидії нелегальній міграції, передбачено обмін спільної статистичної та аналітичної інформацією між СБУ та ДМС з метою підготовки пропозиції (рекомендації) щодо проведення заходів з протидії нелегальній міграції [5]. Однак реалізація стратегічного курсу України на європейську інтеграцію вимагає від органів ДМС та СБУ – не лише обмін інформацією, а удосконалення механізму взаємодії та міжвідомчої співпраці щодо проведення комплексу організаційно-практичних заходів з питань організації запобігання нелегальній міграції та боротьби з нелегальною міграцією.

На думку автора, з метою проведення дослідження щодо нейтралізації загроз національній безпеці в міграційній сфері необхідно здійснити аналіз нормативно-правових документів, які дають можливість іноземним громадянам тимчасово легалізувати своє перебування на території України.

Згідно з проведеним Моніторингом міграційної ситуації та змін у сфері управління міграцією та кордонами, здійсненим Міжнародною організацією з міграції (МОМ), Агентством ООН з питань міграції, станом на серпень 2018 р. основними причинами тимчасового проживання іноземців в Україні є навчання (54,1% усіх іноземців, які перебувають на обліку), возз'єднання сім'ї з громадянами України (27,9%), працевлаштування (10,7%) [6].

Насамперед необхідно зазначити, що 17 квітня 2017 року набрала чинності Постанова Кабінету Міністрів України від 1 березня 2017 року «Про затвердження Правил оформлення віз для в'їзду в Україну і транзитного проїзду через її територію» згідно якої ДМС не здійснює оформлення та видачу запрошень іноземцям та особам без громадянства на отримання візи для в'їзду в Укра-

їну. Тобто іноземні громадяни, здійснюють в'їзд на територію України на підставі візи: виданої на запрошення навчального закладу; дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства; запрошення членів сім'ї [7].

Згідно зі статистичними даними Українського державного центру міжнародної освіти Міністерства освіти і науки України (далі – УДЦМО) в період з січня 2018 року по липень 2018 року отримали офіційне запрошення на навчання в Україну – 25 тис. 263 іноземця [8]. В цей період органами ДМС було оформлено 12 630 (шт.) посвідок на тимчасове проживання в Україні та 3 441 (шт.) продовжено [7].

Зважаючи на велику різницю між виданими запрошеннями на навчання в Україну та кількістю виданих посвідок на тимчасове проживання в Україні, можна припустити, що для іноземців з візовим порядком в'їзду в Україну, це легальний шлях здійснити в'їзд в Україну. Також співробітниками органів ДМС спостерігається тенденція до виявлення порушників міграційного законодавства, які після в'їзду в Україну не прибули до навчання, або після відрахування з навчальних закладів не здійснили виїзд з України.

Крім того, іноземні громадяни які мають намір навчатися в Україні, користуються декількома шляхами, один із яких є це послуги Українського державного центру міжнародної освіти Міністерства освіти і науки України (далі – УДЦМОН), інший послуги компаній-агентів, які надають посередницькі послуги з набору іноземців до навчальних закладів України.

Однак, зареєстрованих на офіційному сайті УДЦМО перелік агентів, фірм посередників, які надають такі послуги дуже незначний. Із цього вбачається, що існує ймовірності того, що іноземні студенти можуть стати постраждалими внаслідок неправомірних дій фірм-контактерів, які надають комплекс послуг іноземцям щодо навчання в Україні, проте не зареєстровані на сайті УДЦМО.

За даними МОМ, Агентства ООН з питань міграції, станом на серпень 2018 року: 9 836 тис. іноземців та осіб без громадянства перебувають на обліку з метою працевлаштування в Україні; в цей період органами ДМС з метою працевлаштування було оформлено 4 544 (шт.) посвідок на тимчасове проживання в Україні та продовжено 1 665 (шт.). Найбільше іноземців та осіб без громадянства, які проживали в Україні з метою працевлаштування станом на серпень 2018 року, були громадянами Туреччини (1 688), Росії (1 209), Білорусі (599), Китаю (543), Азербайджану (490), США (439) та Ізраїлю (342) [7].

Відповідно до ст. 42 2 Закону України «Про зайнятість населення» від 5 липня 2012 року для отримання дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства та продовження його дії необхідно подати: заяву, копії сторінок паспортного документа, фотокартки, копія проекту трудового договору (контракту) з іноземцем або особою без громадянства, посвідчена роботодавцем. Також зазначено, що посадовим особам заборонено вимагати від роботодавців інших документів, не встановлених цим Законом [9].

Слід зазначити, що у зв'язку з набранням 22 листопада 2017 року чинності Постанови Кабінету Міністрів України № 858 від 15 листопада 2017 року, виключено необхідність подачі довідок з органів МВС, МОЗ та ін. Також невизначено, протягом якого часу роботодавець зобов'язаний повідомляти про припинення трудового договору (контракту) з іноземцем чи особою без громадянства.

Згідно з Порядком оформлення, видачі, обміну, скасування, пересилання, вилучення, повернення державі, визнання недійсною та знищення посвідки на тимчасове проживання, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 квітня 2018 року № 322, відносно іноземних громадян, які перебувають на території України на законних підставах, зокрема, отримали дозвіл на застосування праці іноземців або особи без громадянства, зареєстровані наказом до навчального закладу або уклали шлюб з громадянами України, що є підставою для отримання посвідки на тимчасове проживання в Україні, не здійснюється перевірка за обліками МВС, СБУ, МОН, Мінсоцполітики.

Щодо стосується іноземних громадян, які в'їжджають в Україну з метою возз'єднання із сім'єю – громадянами України, то, на відміну від європейських країн, в законодавстві України не передбачено здійснення перевірок щодо факту проживання однією сім'єю, ведення спільного побуду та інше. Це призводить до можливості використання іноземцями так званих «фіктивних шлюбів».

13 грудня 2018 року в уряді зареєстровано законопроект «Про внесення змін до деяких законів України щодо посилення контролю за в'їздом в Україну іноземців та осіб без громадянства», який передбачає внесення змін у діюче законодавство, зокрема, щодо «попереднього повідомлення про намір відвідати України» для громадян «країн міграційного ризику», надання біометричних даних під час оформлення віз [10]. Проте громадяни Російської Федерації, країни-агресора, яка входить до країн «міграційного ризику» має безвізовий режим з Україною. Із цього вбачається, що громадяни Росії не зобов'язані отримувати

візу для оформлення посвідки на тимчасове проживання в Україні.

Також не передбачено необхідності отримання віз для громадяни країн Грузії, Вірменії, Азербайджану, Молдови, Білорусь, Росії, Узбекистану, які мають підстави для отримання тимчасових дозвільних документів на території України.

Згідно статистичних даних ДМС спостерігається значне збільшення кількості видачі посвідок на тимчасове проживання в Україні органами Державної міграційної служби України: в 2016 році – 30 919; в 2017 році – 33 534 (шт.), в 2018 році (станом на 28.12.2018 р.) – 56 199 (шт.).

Підбиваючи підсумки дослідження, можна зробити висновок, що з метою удосконалення реалізації міграційної політики щодо нейтралізації загроз національній безпеці в міграційній сфері діяльність органів ДМС та СБУ повинна бути спрямована на створення дієвого механізму взаємодії та координації зусиль щодо системи контролю за перебуванням іноземців на території України, які можуть використовувати легальні канали в'їзду в Україну для створення організаційних злочинних груп, «відмивання коштів», незаконного проникнення на території держав ЄС, вчинення кримінальних правопорушень, проникнення на територію держави іноземних агентів та осіб причетних до тероризму тощо.

Отже, на думку автора, з метою запобігання документування громадян з безвізовим порядком в'їзду в Україну тимчасовими документами для проживання в Україні, які можуть становити загрозу національній безпеці держави, має стати запровадження видачі довгострокових віз типу D, що буде передбачати проведення консульського контролю, співбесіди та відповідно заповнюватися інформація щодо сімейного стану, наявності судимості, та зміни імені та прізвища.

З метою уникнення шахрайства і боротьби з фіктивними шлюбами необхідно запровадити перевірку органами ДМС, МВС, СБУ за усіма наявними обліками в межах компетенції. Посадових осіб органів ДМС наділити повноваженнями щодо проведення перевірок за місцем проживання подружжя щодо справжності шлюбу, з метою уникнення сумніву щодо невідповідності в пред'явлених документах щодо одруження.

З метою проникнення на територію держави іноземних агентів та осіб причетних до тероризму, які можуть мати вплив на державну безпеку та національні інтереси держави при територіальних органах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, створити комісії з

питань доцільності видачі дозволів на застосування праці іноземців в Україні, до яких включити співробітників органів ДМС та СБУ. Запровадити спільні перевірки організацій та підприємств, які використовують працю іноземців та осіб без громадянства.

З метою уникнення потрапляння в Україну іноземців та осіб без громадянства, які можуть використовувати навчання в Україні як транзит з метою подальшого спрямування до краї ЄС або своїми діями створювати загрози національній безпеці та національним інтересам України, органам ДМС та СБУ необхідно здійснювати поглиблену оперативну роботу серед іноземців з країн «міграційного ризику» та порушувати питання щодо закриття фірм-контактерів, з причини яких були відраховані студента або не прибули на навчання.

Висновки. Отже, можна зробити висновок, що проблеми, пов'язані з міграційними процесами, набувають значної актуальності для України, оскільки впливають на безпеку держави та є чинником що ускладнюють реалізацію національних інтересів України. Неудосконалене міграційне законодавство, відсутність дієвого механізму взаємодії органів влади щодо документування посвідками на тимчасове проживання в Україні, відсутність жорстких адміністративних санкцій щодо навчальних закладів та підприємств, які запросили іноземних громадян в Україну, дає можливість громадянам із візовим і безвізовим порядком в'їзду

в Україну безперешкодно тимчасово легалізувати своє перебування на території України.

Отже, з метою нейтралізації загроз національній безпеці в міграційній сфері особливої уваги необхідно приділити прискоренню процесу створення ефективної системи контролю, вжиттю заходів щодо сприяють поширенню нелегальної міграції, внесенню змін у чинне законодавство із урахуванням прогалин в міграційному законодавстві.

Взаємодія органів ДМС та органів СБУ повинна будуватись на спільних і скоординованих діях щодо своєчасного виявлення керівників фірм і підприємств, посадових осіб організацій та установ, які використовують найману працю та надають послуги щодо навчання у навчальних закладах іноземним громадянам; виявлення іноземців або осіб без громадянства, які використовуючи «фіктивні шлюби» та можуть бути причетними до кримінальних правопорушень, тероризму, каналів нелегальної міграції, створення організаційних злочинних груп, що становить загрозу національній безпеці держави.

Тому запропоновані автором напрями удосконалення реалізації міграційної політики щодо нейтралізації загроз національній безпеці в міграційній сфері є пріоритетним напрямом державної політики та спрямовані на досягнення очікуваного результату визначеного Концепцією державної міграційної політики України щодо підвищення рівня національної безпеки.

Список літератури:

1. Міжнародне безпекове середовище: виклики і загрози національній безпеці України / Б.О. Парахонський, Г.М. Яворська, О.О. Резнікова ; за ред. К.А. Кононенка. Київ : НІСД, 2013. 56 с.
2. Концепції державної міграційної політики України : Указ Президента України від 30 травня 2011 р. № 622/2011. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/622/2011>
3. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 4 березня 2016 року «Про Концепцію розвитку сектору безпеки і оборони України» : Указ Президента України від 14 березня 2016 р. № 92/2016. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/92/2016>
4. Про національну безпеку України : Закон України від 21 червня 2018 р. № 2469-III. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19>.
5. Про затвердження Методики аналізу ризиків з метою протидії нелегальній міграції. Спільний наказ Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства закордонних справ України, Міністерства соціальної політики України, Міністерства освіти і науки України, Служби зовнішньої розвідки, Служби безпеки України від 29 квітня 2015 р. № 494/132/467/497/141/281. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0587-15>.
6. Моніторинг міграційної ситуації та змін у сфері управління міграцією та кордонами. Звіт з міграційних процесів. Вересень 2018 р. ДМС України. URL: https://dmsu.gov.ua/assets/files/migprocess/zvit_vypusk_30.pdf.
7. Правила оформлення віз для в'їзду в Україну і транзитного проїзду через її територію : Постанова Кабінету Міністрів України від 1 березня 2017 р. № 118. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/118-2017-%D0%BF>.
8. Цього року найбільше запрошень на навчання в Україні отримали вступники з Марокко. *Український державний центр міжнародної освіти Міністерства освіти і науки України*. 1 серпня 2018 р. URL: <http://studyinukraine.gov.ua/uk/cogo-roku-najbilsh-zaproshen-na-navchannya-v-ukraini-otrimali-vstupniki-z-marokko/>.

9. Про зайнятість населення : Закон України від 5 липня 2012 р. № 5067-VI. Верховна Рада України. Законодавство України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5067-17>.

10. Як забезпечити ефективне впровадження новацій у сфері управління кордонами? Аналітична записка. Громадська організація «Європа без бар'єрів». 2019 р. URL: <https://europewb.org.ua/wp-content/uploads/2019/01/Novaciyi2019.pdf>.

НЕОБХОДИМОСТЬ ВЗАИМОДЕЙСТВИЯ ОРГАНОВ ГОСУДАРСТВЕННОЙ МИГРАЦИОННОЙ СЛУЖБЫ УКРАИНЫ С ОРГАНАМИ СЛУЖБЫ БЕЗОПАСНОСТИ УКРАИНЫ ПО НЕЙТРАЛИЗАЦИИ УГРОЗ НАЦИОНАЛЬНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

В статье проведен анализ нормативно-правовых актов, направленных на обеспечение эффективного государственного управления миграционными процессами. Определены современные миграционные проблемы, угрожающие национальной безопасности и затрудняющие реализацию государственной политики по защите интересов общества, государства и безопасных условий жизнедеятельности граждан Украины.

В контексте Закона Украины «О национальной безопасности» от 21 июня 2018 года рассмотрено полномочия Государственной миграционной службы Украины, Службы безопасности Украины и определены факторы, влияющие на миграционную составляющую национальной безопасности Украины. Осуществлен углубленный анализ нормативно-правовых документов миграционного законодательства и других органов власти, которые дают возможность иностранным гражданам временно легализовать свое пребывание на территории Украины.

Доказано, что взаимодействие органов Государственной миграционной службы с органами Службы безопасности Украины должно строиться на общих и скоординированных действиях по выявлению иностранных граждан, которые могут использовать несовершенное законодательство для получения вида на жительство в Украине и быть причастными к уголовным преступлениям, каналам нелегальной миграции, что составляет угрозу национальной безопасности государства.

На основании сделанного анализа сделаны выводы и предложены направления совершенствования реализации миграционной политики по нейтрализации угроз национальной безопасности в миграционной сфере, которые способствуют защите жизненно важных интересов человека, общества, государства, реализации национальных интересов, сохранению национальных ценностей Украины и повышению уровня национальной безопасности.

Ключевые слова: национальные интересы Украины, угрозы национальной безопасности, противодействие нелегальной миграции, взаимодействие органов власти, реализация миграционной политики в сфере миграции.

THE NEED FOR COOPERATION BETWEEN THE BODIES OF THE STATE MIGRATION SERVICE OF UKRAINE AND THE BODIES OF THE SECURITY SERVICE OF UKRAINE REGARDING THE NEUTRALIZATION OF THREATS TO NATIONAL SECURITY

The article analyzes legal acts aimed at ensuring effective state governance of migration processes. The current migration problems that threaten the national security and complicate the implementation of the state policy on protection of the interests of society, state and safe living conditions of Ukrainian citizens are determined.

In the context of the Law of Ukraine "On National Security" dated June 21, 2018, the powers of the State Migration Service of Ukraine, the Security Service of Ukraine were considered and factors, that influence on the migration component of Ukraine's national security were determined. An in-depth analysis of normative legal documents of migration law and other authorities that provide an opportunity for foreign citizens to temporarily legalize their stay on the territory of Ukraine is carried out.

It is proved that the cooperation of the bodies of the State Migration Service with the bodies of the Security Service of Ukraine should be based on joint and coordinated actions on the detection of foreign citizens who may use imperfect legislation to obtain a temporary residence permit in Ukraine and to be involved in criminal offenses, channels of illegal migration, which constitute a threat to the national security of the state.

On the basis of the analysis were made conclusions and directions for improving the implementation of migration policy on neutralizing threats to national security in the migration sphere, which contribute to the protection of vital interests of man, society, the state, realization of national interests, preservation of national values of Ukraine and increase of national security, were made.

Key words: national interests of Ukraine, threats to national security, counteraction to illegal migration, interaction of authorities, implementation of migration policy in the migration sphere.